

БАТЬКАМ
Сл. Ольги Будугай Муз. Миколи Ведмедері
НЕПОСПІШАЮЧИ

МОВ

БІ-ЛІГО-ЛУБИ, У МА-МИ КО-СИ І БАТЬ-КІВ ЧУБМОВ-БІ-ЛІЙ-БІ-ЛІЙ
ЛЬОН. НЕ-ХАЙ ЗЕМ-ЛЯ ЇХ ЛЕГ-КО Й ЛЮ-БОНО-СИТЬ, НЕ
СТУ-КА ШВИД-КОСТА-РІСТЬ ДОВІ-КОН. ВИ
В ПІСНЮ ДО-ЛІ ПО РЯД-КУ ПИ-СА-ЛИ СВО-Ї КУП-ЛЕТИ, ПРИСПІВ В НІЙ О-
ДИН: «ТРИ-МАЙ-МОСЬ РА-ЗОМ У ЖИТ-ТІ ШТУР-ВА-ЛА, ТО Й
МУД-РІСТЬ ПЕ-РЕЙ-МЕ ВІД БАТЬ-КА СИН».

Сл. Ольги Будугай,
Муз. Михайла Ковалю

Батькам

Дмитрові Павловичу і
Раїсі Іванівні Савченкам

Мов білі голуби, у мами коси
І батьків чуб, мов білий-білий льон.
Нехай земля їх легко й любо носить,
Не стука швидко старість до вікон.

Батьки мої – святиня найсвітліша –
З'єднала доля в леті два крила.

За нас, дітей, турбуєтесь найбільше,
А скільки ж ласки нам дали й тепла!

Ви в пісню долі по рядку писали
Свої куплети, приспів в ній один:
«Тримайтесь разом у житті штурвала,
То й мудрість перейме від батька син».

Дай змогу, Господи, батькам радіти,
Все пережить, не схибивши в житті.
Продовженням батьків хай квітнуть діти
На страдній і оновленій землі.

м. Бердянськ, березень 1995 р.